

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, 974, 1137, 1301, 1488 i 1561) w dziale XI po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Ogólne obowiązki dostawców usług płatniczych

Art. 110a. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) dostawcy usług płatniczych – rozumie się przez to dostawcę, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–6 i 9–11 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej w niniejszym rozdziale „ustawą o usługach płatniczych”;
- 2) usłudze płatniczej – rozumie się przez to działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2–6 ustawy o usługach płatniczych;
- 3) płatności – rozumie się przez to transakcję płatniczą, o której mowa w art. 2 pkt 29 ustawy o usługach płatniczych lub usługę przekazu pieniężnego, o której mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, z wyłączeniem czynności wymienionych w art. 6 tej ustawy;
- 4) płatniku – rozumie się przez to płatnika, o którym mowa w art. 2 pkt 22 ustawy o usługach płatniczych;
- 5) odbiorcy płatności – rozumie się przez to odbiorcę, o którym mowa w art. 2 pkt 18 ustawy o usługach płatniczych;
- 6) państwie członkowskim pochodzenia – rozumie się przez to macierzyste państwo członkowskie, o którym mowa w art. 2 pkt 17 ustawy o usługach płatniczych;
- 7) przyjmującym państwie członkowskim – rozumie się przez to goszczące państwo członkowskie, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy o usługach płatniczych;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Rady (UE) 2020/284 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do wprowadzenia pewnych wymogów dla dostawców usług płatniczych (Dz. Urz. UE L 62 z 02.03.2020, str. 7).

- 8) rachunku płatniczym – rozumie się przez to rachunek płatniczy, o którym mowa w art. 2 pkt 25 ustawy o usługach płatniczych;
- 9) IBAN – rozumie się przez to międzynarodowy numer identyfikacyjny rachunku płatniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz. U. L 94 z 30.3.2012, s. 22), zwanego dalej „rozporządzeniem 260/2012”;
- 10) BIC – rozumie się przez to kod identyfikacyjny instytucji, o którym mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia 260/2012.

Art. 110b. 1. Dostawca usług płatniczych jest obowiązany prowadzić w postaci elektronicznej za każdy kwartał ewidencję odbiorców płatności i płatności transgranicznych w odniesieniu do świadczonych usług płatniczych, jeżeli w ciągu kwartału świadczy na rzecz tego samego odbiorcy płatności, usługi płatnicze odpowiadające ponad 25 płatnościom transgranicznym.

2. Płatność uznaje się za płatność transgraniczną w przypadku, gdy płatnik znajduje się na terytorium jednego państwa członkowskiego, a odbiorca płatności znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego albo na terytorium państwa trzeciego.

3. Uznaje się, że:

- 1) płatnik znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, któremu odpowiada:
  - a) IBAN rachunku płatniczego płatnika lub inny identyfikator, który jednoznacznie identyfikuje płatnika oraz podaje jego lokalizację,
  - b) BIC lub inny kod identyfikacyjny instytucji, który jednoznacznie identyfikuje dostawcę usług płatniczych działającego w imieniu płatnika oraz podaje jego lokalizację – w przypadku braku identyfikatorów, o których mowa w lit. a;
- 2) odbiorca płatności znajduje się na terytorium państwa członkowskiego albo na terytorium państwa trzeciego, któremu odpowiada:
  - a) IBAN rachunku płatniczego odbiorcy płatności lub inny identyfikator, który jednoznacznie identyfikuje odbiorcę płatności oraz podaje jego lokalizację,
  - b) BIC lub inny kod identyfikacyjny instytucji, który jednoznacznie identyfikuje dostawcę usług płatniczych działającego w imieniu odbiorcy płatności oraz podaje jego lokalizację – w przypadku braku identyfikatorów, o których mowa w lit. a.

4. Liczbę płatności transgranicznych, o których mowa w ust. 1, oblicza się w podziale na poszczególne państwa członkowskie i poszczególne identyfikatory, o których mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych posiada informację, że odbiorca płatności posiada większą liczbę identyfikatorów, o których mowa w ust. 3 pkt 2, liczbę płatności transgranicznych, o których mowa w ust. 1, oblicza się dla poszczególnych odbiorców płatności.

5. Obowiązek prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy usług płatniczych świadczonych przez dostawców usług płatniczych płatnika w odniesieniu do płatności, w przypadku której co najmniej jeden z dostawców usług płatniczych odbiorcy płatności znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, jak wskazuje BIC tego dostawcy usług płatniczych lub inny kod identyfikacyjny instytucji, który jednoznacznie identyfikuje dostawcę usług płatniczych i jego lokalizację. Dostawca usług płatniczych płatnika uwzględnia jednak te usługi płatnicze w obliczeniach, o których mowa w ust. 1 i 4.

Art. 110c. Ewidencja, o której mowa w art. 110b ust. 1, zawiera:

- 1) BIC lub inny kod identyfikacyjny instytucji, który jednoznacznie identyfikuje dostawcę usług płatniczych;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę odbiorcy płatności, zgodnie z danymi posiadanymi przez dostawcę usług płatniczych;
- 3) numer, za pomocą którego odbiorca płatności jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej lub inny numer, za pomocą którego odbiorca płatności jest zidentyfikowany dla celów podatkowych, jeżeli jest dostępny;
- 4) IBAN, a jeżeli IBAN nie jest dostępny, inny identyfikator, który jednoznacznie identyfikuje odbiorcę płatności oraz podaje jego lokalizację;
- 5) BIC lub inny kod identyfikacyjny instytucji, który jednoznacznie identyfikuje dostawcę usług płatniczych działającego w imieniu odbiorcy płatności oraz podaje jego lokalizację, w przypadku gdy odbiorca płatności otrzymuje środki pieniężne nie mając rachunku płatniczego;
- 6) adres odbiorcy płatności, jeżeli jest dostępny, zgodnie z danymi posiadanymi przez dostawcę usług płatniczych;

- 7) dane dotyczące płatności transgranicznych oraz zwrotów płatności zidentyfikowanych jako odnoszące się do płatności transgranicznych:
- a) datę i godzinę dokonania płatności lub zwrotu płatności,
  - b) kwotę i walutę płatności lub zwrotu płatności,
  - c) państwo członkowskie pochodzenia płatności otrzymanej przez odbiorcę płatności lub w imieniu odbiorcy płatności lub, odpowiednio państwo członkowskie przeznaczenia zwrotu płatności, oraz informacje, o których mowa w art. 110b ust. 3, wykorzystane do określenia miejsca pochodzenia lub przeznaczenia płatności lub zwrotu płatności,
  - d) informacje inne niż wymienione w lit. a–c, które jednoznacznie identyfikują płatność,
  - e) informację, że płatność jest inicjowana w fizycznym lokalu akceptanta.

Art. 110d. Dostawcy usług płatniczych przechowują ewidencję, o której mowa w art. 110b ust. 1, w postaci elektronicznej, przez okres 3 lat od zakończenia roku podatkowego, w którym nastąpiła płatność.

Art. 110e. Ewidencja, o której mowa w art. 110b ust. 1, jest udostępniana przez dostawcę usług płatniczych na zasadach określonych w art. 24b ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 268 z 12.10.2010, str. 1, z późn. zm.²⁾):

- 1) państwu członkowskiemu pochodzenia dostawcy usług płatniczych lub przyjmującym państwom członkowskim, gdy dostawca usług płatniczych świadczy usługi płatnicze w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie pochodzenia;
- 2) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej – w przypadku dostawców usług płatniczych, dla których państwem członkowskim pochodzenia lub przyjmującym państwem członkowskim jest Rzeczpospolita Polska.”.

---

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 348 z 29.12.2017, str.1, Dz. Urz. UE L 259 z 16.10.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 311 z 07.12.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 62 z 02.03.2020, str. 1.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, 835, 1079, 1301 i 1488) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35 w ust. 3 w pkt 1 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:
„g) ewidencji, o której mowa w art. 110b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;”;
- 2) w art. 47b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. W przypadku danych, o których mowa w art. 35 ust. 3 pkt 1 lit. g, okres przetwarzania danych osobowych wynosi 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dane te zostały przekazane.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/